

Vrijwilligersproject Dawda Stichting Gambia

Nieuwsbrief 12 / mei 2013

Woensdagochtend 24 april zijn we vroeg op Schiphol voor onze 9e reis naar ons vertrouwde Gambia. De vliegreis naar Afrika geeft ons de gelegenheid om de alledaagse Nederlandse hectiek van ons af te laten glijden en de Afrikaanse levensstijl, leef vandaag en geniet van het moment, tot ons te laten doordringen.

Vol verwachting verheugen we ons op het weerzien met onze Afrikaanse vrienden in Somita. We kijken uit naar het opstarten van ons nieuwe project en zijn erg nieuwsgierig wat de staat is van al onze andere projecten en investeringen. Zijn de afspraken nagekomen, welke onverwachte problemen treffen we aan, wat is de financiële positie van de Micro Kredieten, is men er in geslaagd om de contributie te innen voor het watersysteem?

In Nederland krijgen we soms de vraag waarom we altijd naar het zelfde dorp gaan. Waarom niet naar een ander dorp of ander land? Deze vraag raakt de kern van ontwikkelingsamenwerking. Wij proberen dit letterlijk te vertalen. Er is een verschil tussen ontwikkelingshulp en ontwikkelingsamenwerking. Ontwikkelingshulp moet tijdelijk zijn, samenwerken is voor de lange termijn en is gericht op zelfredzaamheid. Een ander kenmerk van ontwikkelingshulp is dat dit vaak grootschalig is maar geen continu karakter mag krijgen. Deze hulp kan de ontvanger apathisch en afhankelijk maken.

Wij zijn in ons dorp gestart met op het eerste oog allemaal op zichzelf staande projecten, van renovatie van het ziekenhuisje, zorg voor bemanning van de clinic, renovatie van 2 scholen, betaling van diverse Engelse leerkrachten, schoolgeld voor kinderen, grootschalige watervoorziening, machines voor verwerking van rijst, maïs en couscous tot Micro Kredieten. Met het verstrekken van Micro Kredieten zijn al meer dan 175 bedrijfjes opgestart en 42 kinderen kunnen studeren van de betaalde rente.

Het project van deze reis is de grootschalige renovatie van de lokale school inclusief de bouw van een nieuw toiletgebouw. De staat van onderhoud van de school is slecht en motiveert de leerlingen, 6 tot 18 jaar, hierdoor matig. Door de renovatie zal dit veranderen en zijn de ruim 650 leerlingen beter in staat om goed onderwijs te volgen. Dankzij de Rotary Cuijk - Maasland is dit project mogelijk, waarvoor nogmaals onze dank!

Ons Somita project is opgebouwd uit fases. We hebben als eerste de noodzakelijke primaire levensbehoefte zoals, water, medische zorg, hygiëne en voedselbereiding verbeterd.

Hierna hebben we diverse onderwijsvoorzieningen geüpgraded en met de Micro Kredieten hebben we een start gemaakt met de zelfredzaamheid van de bevolking waardoor men een eigen inkomen kan gaan verdienen. Dit laatste willen we samen met de lokale bevolking in de komende jaren verder gaan uitbreiden. Plannen hiervoor zijn o.a. het bouwen van een grote markthal met diverse winkeltjes. We gaan onderzoeken of we dit project kunnen combineren met participeren in het Somita tuinenproject, een 5 HA grote tuin. Deze combinatie kan een geweldige stimulans zijn om de kinderen van Somita een goede toekomst te geven.

Dit is voor ons ontwikkelingssamenwerking in optima forma en alleen maar te realiseren door jaar in jaar uit naar het zelfde dorp te gaan. Op deze wijze kunnen we de projecten naar mate de tijd verstrijkt overdragen aan ons dorp. Hiermee wordt het project van de bevolking zelf en hun verantwoordelijkheid.

We hebben al te veel eenmalige projecten gezien in Gambia en andere Afrikaanse landen die helaas mislukt zijn. Dit om de simpele reden, dat geld geven voor een project en na voltooiing geen ondersteuning meer geven en geen controle doen op de voortgang van het project, het project doet mislukken.

Na een voorspoedige vliegreis landen we om 17.00 uur in Gambia. De bekende Afrikaanse geuren komen ons tegemoet. De temperatuur is voor ons zeer aangenaam. Later blijkt dat ook in Afrika het weer van slag is. 's Avonds is het voor Afrikaanse begrippen aan de koele kant maar voor ons nog steeds warm. We vinden snel een taxi en gaan op weg naar ons hotel. De in zeer slechte staat verkerende taxi heeft een lekke uitlaat en al snel is de rookontwikkeling in de auto niet te harden. Uitgerookt en moe komen we bij het hotel aan. Na het inchecken gaan we op zoek naar een geldwisselkantoor om de meegebrachte euro's te wisselen in de lokale Dalashi. We hebben geleerd om over alles te onderhandelen en na over en weer bieden komen we uit op een zeer aantrekkelijke wisselkoers met als resultaat een grote zware rugtas vol met geld.

De volgende dag hebben we onze eerste afspraak. We ontmoeten Omar, onze steun en toeverlaat. Voor meer informatie over Omar verwijzen we graag naar onze vorige nieuwsbrieven. Omar studeert op onze kosten (HBO opleiding) en heeft onlangs een klein bedrijfje opgericht voor bouwactiviteiten en constructies. We hebben een laptop voor hem meegebracht, welke hij trots in ontvangst neemt.

Omar vertelt ons dat in Somita alles voortvarend verloopt . Alle projecten lopen naar wens. Er is alleen een klein probleem met de watertank. De metalen tank heeft een plastic binnenkant, de "liner". De tank heeft meer dan 10 jaar leeggestaan omdat de pomp defect was. Doordat de tank volop in de zon staat is de liner op diverse plaatsen lek waardoor er veel water uit de tank lekt en op de betonnen fundering van de tankconstructie terecht komt. Dit mag niet te lang duren anders wordt de fundering aangetast. Tijdens ons verblijf wordt de liner kritisch bekeken. De conclusie is dat reparatie wel mogelijk is maar dat dit slechts een lapmiddel is en van korte duur zal zijn. De liner moet vervangen worden. Op het einde van ons verblijf blijkt dat een liner 124.000 Dalashi kost, ongeveer 2.750 euro. Ondanks het feit dat er sinds ons vorige verblijf na de door ons verplichte oprichting van een watercomité per familie een maandelijks bijdrage wordt betaald voor het water, kan het bedrag voor de liner (nog) niet door het dorp betaald worden. Dit proberen we na terugkomst in Nederland een oplossing uit te werken.

De lekkage levert geen probleem op voor de watervoorziening. Alle tappunten, ook de tappunten die enkele kilometers van de watertoren geplaatst zijn, geven voldoende water te gebruiken als drinkwater, water voor koken en voor persoonlijke hygiëne. Het water mag niet gebruikt worden voor het bevoeien van tuinen. Hiervoor moet men het water gebruiken uit de handpompen of de open putten.

In Somita is men al begonnen met het schoolproject. De zwaarste klus, het graafwerk voor het toiletgebouw, is al gestart. Het wachten is op de bouwmaterialen. We spreken met Omar af de volgende dag de materialen te gaan kopen.

Vrijdagochtend vroeg gaan we onze huurauto ophalen die we de eerste dagen nodig hebben om onze zaken te kunnen afhandelen. We hebben om 10.00 uur met Omar afgesproken. Om 11.30 uur, probeer in Gambia geen strakke tijdsafspraken te maken, komt de oude gammele truck uit Somita met Omar aangereden. Zoals gewoonlijk waren er weer eens problemen met de antieke vrachtwagen. We gaan het lijstje van Omar af en komen snel tot de conclusie dat alle materialen niet in een keer met de truck meekunnen omdat deze anders uit elkaar valt. Uiteindelijk wordt er de komende dagen diverse keren heen en weer gereden, waarbij de truck niet altijd spontaan mee werkt.

Hierna gaan we voor een overleg naar GamSolar, het bedrijf van Hans Noteboom, en laten ons bijpraten over het Galdeptuinenproject, zie hiervoor ook onze vorige nieuwsbrieven. De Somita tuin, 5 HA groot, wordt binnenkort opgeleverd. We vertellen Hans over ons mogelijke vervolgproject, de markthal. Samen komen we tot de conclusie dat de tuin en de markthal een goede combinatie kunnen vormen voor verdere ontwikkeling van ons dorp. We spreken af voor ons vertrek hier nog nader met elkaar over in gesprek te gaan.

We gaan op weg naar Somita. In Somita wacht ons een geweldige verrassing. Zeker 500 kinderen, vergezeld door dansende en muziek makende ouders, wachten ons op. De tranen schieten ons in de ogen. In optocht gaan we naar de chieft van het dorp die ons als oude vrienden welkom heet. In optocht lopen we naar de gemeenschapsruimte waar we ontvangen worden met vele toespraken, dans en gezang. Moe en voldaan maken we ons klaar voor onze eerste nacht in Somita. We slapen in de clinic. Er zijn geen patiënten en er is geen Nurse (verpleegkundige, mannelijk of vrouwelijk). De Nurse, wij hebben voor de komende 3 jaar een deel van het salaris betaald, wordt in juni verwacht. De opleiding is uitgelopen.

De volgende dagen wordt hard gewerkt aan het project. De klaslokalen worden leeggehaald en de kinderen krijgen de komende week les onder de bomen. De oude lemen vloeren worden uit de lokalen verwijderd en vervangen door een betonnen vloer. Het graven van het gat voor de toiletten vordert. Een groep mannen begint met een andere klus. Er moeten 1.700 blocs, grote stenen van 20 bij 40 cm, worden gemaakt, handwerk! De Afrikaanse zon zorgt voor het drogen van de stenen.

Nadat de vloeren gestort zijn, worden de lokalen, in totaal 11 stuks, van binnen en van buiten geschilderd. Langzaam verandert de school van een oud en vies gebouw in een frisse school. Mariëtte schildert, samen met Afrikaanse hulp, een van de leerkrachten, de Rotary logo's op de muren van de klaslokalen.

De timmermannen zijn begonnen met het maken van de schoolmeubels, tafels en banken. Deze klus duurt langer dan gepland. Voor ons vertrek zijn de eerste meubels klaar. Het is indrukwekkend te zien hoe men zonder veel gereedschap handmatig de ruwe planken, van Afrikaans hardhout, tot bruikbare schoolmeubelen maakt.

De dag van ons vertrek is het toiletgebouw voor 75% gereed. We hebben inmiddels bericht uit Afrika ontvangen dat het toiletgebouw gereed is en dat het oude toiletgebouw gerenoveerd is. De school, 650 leerlingen, heeft nu 8 toiletten voor de kinderen en 2 voor de leraren.

Een belangrijk onderdeel van ons verblijf is de controle van alle oude projecten. We beginnen met de boekhouding van het watercomité. Men neemt dit zeer serieus. De afspraak was om 10.00 uur te starten. Geheel on-Afrikaans was het voltallige bestuur precies om 10.00 uur aanwezig. De bijdrage voor 2013 van de bevolking voor het water was begroot op 35.000 Dalashi, ca. 850 euro. De eerste 4 maanden is er al 20.000 Dalashi opgehaald. De bevolking heeft het besef dat er voor een goede en schone drinkwatervoorziening betaald moet worden. De opbrengst is voor onderhoud en reparaties.

Het watercomité bewaakt ook de hygiëne van de 48 tappunten. Indien de tappunten niet schoon worden gehouden wordt de betreffende kraan afgesloten en pas na grondige schoonmaak weer geopend. De aanpak van het watercomité en de positieve bijdragen van de bevolking rechtvaardigt onze steun met betrekking tot de lekkage van de watertank.

Een andere zeer belangrijke controle is de Micro Kredieten, de Credit Union. We zijn zeer trots op het resultaat. De eerste 91 leningen zijn helemaal terugbetaald, inclusief rente. Zoals al eerder vermeld, wordt op ons initiatief, de rente in een studiefonds gestort, waardoor 42 kinderen naar school kunnen. Op dit moment staan er 88 nieuwe leningen uit die naar verwachting in augustus a.s. terugbetaald zijn. Wij verwachten dat er dan 50 kinderen kunnen gaan studeren. Het fonds wordt kritisch beheerd en de bijdrage aan de kinderen wordt alleen verlengd bij goede studieresultaten. De bijdrage is hierdoor niet vrijblijvend.

De boeken van de Credit Union (onze bank) zien er keurig uit. Er worden kredieten verstrekt aan individuele personen, maar ook aan bijvoorbeeld een groep vrouwen die samen een batikbedrijfje hebben opgericht. Sommige bedrijfjes gaan zo goed dat men voorzichtig is begonnen met sparen bij onze bank. De beheerders van de Credit Union, Omar en Seedy, krijgen onze complimenten voor hun inzet.

Ook de boeken van de Couscous machine en de Ricemilling machine zijn in orde. Een van de machines heeft een grote reparatie gehad. De kosten zijn betaald uit de opgebouwde reserves.

Onze controles bevestigen dat onze aanpak succesvol is. Onze projecten worden opgezet van uit het driestappenplan: Empowerment, Capacity Building en Ownership, het zgn. ECO plan.

Empowerment: mensen moeten het gevoel krijgen dat ze iets kunnen, dit geeft zelfvertrouwen.

Capacity Building: de mensen moeten in staat gesteld worden om iets te leren. Alleen door overdracht van kennis wordt een project duurzaam.

Ownership: het project moet eigendom worden van de lokale bevolking. Dit leidt tot eigen verantwoordelijkheid en motivatie, waardoor wij ons op den duur kunnen terugtrekken.

Zoals gebruikelijk bespreken we samen met het VDC, het dorpsbestuur, een van de volgende projecten. Het dorp heeft geen centrale markt. Nu wordt op diverse plekken in ons dorp etenswaren verkocht waarbij de hygiëne minimaal is. Er is dringende behoefte aan een grote overdekte markthal. Omar heeft de bouwplannen al uitgewerkt. We geven aan dat dit een zinvol project kan zijn om verder uit te werken. Wij willen dit project echter combineren met de Galdep tuin, 5 HA groot, die op korte termijn in gebruik kan worden genomen. De EU en de VN hebben 20 tuinprojecten geschonken. Deze tuinen zijn voorzien van een watersysteem op solar.

Op ons verzoek wordt er een afspraak gepland met de Agricultur expert, Mr. Fally Khan, van de Gambiaanse overheid, welke verantwoordelijk is voor de 20 tuinen. We gaan sceptisch naar het overleg. Onze ervaring met vertegenwoordigers van de Gambiaanse overheid is niet altijd optimaal. We bezoeken de tuin en door de duidelijke uitleg van Mr. Khan verandert onze mening snel. Mr. Khan weet goed waar hij over praat en legt ons de opzet en werking van de tuin uit.

De tuin zal voor een deel gebruikt worden voor groente en fruit voor eigen gebruik en verkoop op de lokale markt. Een ander deel van de tuin is bestemd voor commercieel gebruik waarbij de winsten terugvloeien naar de tuin. Er moet professioneel management komen om de teelt van gewassen te reguleren. Overschotten zoals mango's en tomaten moeten in de tuin verwerkt worden tot sap of tot tomatenpuree etc. In de tuin is een groot gebouw geplaatst waar dit soort productieprocessen moet plaatsvinden. De benodigde machines staan gereed om geplaatst te worden. Er is echter een probleem en dat geldt voor alle tuinen. Het solarsysteem is alleen bestemd voor het watersysteem. Er is geen voorziening getroffen voor elektriciteit voor de machines. Dit is een typisch voorbeeld van grootschalige ontwikkelingshulp. Grootschalige projecten worden overgedragen aan lokale mensen waarbij men niet heeft nagedacht over het vervolg. Hierdoor zie je in Afrika tal van goed bedoelde projecten, die na oplevering niet of minimaal gebruikt worden.

De markthal en onze participatie in de tuin wordt onze volgende project. Het uitwerken van het project, samen met partners, zal de nodige tijd kosten.

De dagen in Somita glijden voorbij en eerder dan ons lief is moeten we weer afscheid nemen. De bekende afscheidsceremonies beginnen. De staf van de school ontvangt ons en we worden overladen met dankwoorden, voor ons, maar ook voor de Rotary. Als dank krijgen we allemaal een T-shirt met de naam van de school en van onze stichting. Samen met de principal, de directeur, maken we nog een rondje langs de projecten. Het ziet er goed uit. De lokalen ogen fris en de bouw van het toiletgebouw vordert snel. Nu volgt het afscheid van alle belangrijke mensen van Somita, met zang en dans door de ouders van de kinderen.

Moe maar voldaan en vol met indrukken gaan we terug naar de kust. We hebben daar nog een aantal zaken af te handelen. We hebben een overleg bij GamSolar met Hans Noteboom en bespreken met hem de mogelijkheden voor de Galdep tuin in combinatie met de markthal. We gaan dit nog verder uitwerken. We hebben ook nog een afspraak met Fatou de dochter van Dawda. Dawda, de naamgever van onze Stichting, was onze eerste contactpersoon, die helaas is overleden. We hebben afgesproken Fatou te ondersteunen. Ze studeert op onze kosten en in juni rondt ze haar ICT opleiding af. Vanaf augustus wil ze een bancaire opleiding gaan volgen op HBO/Universitair niveau. In 2011 hebben wij kennisgemaakt met de directeur van het opleidingsinstituut. We spreken met haar af dat we deze 2 jarige studie voor haar gaan betalen, waarbij we wel van haar verwachten, dat zij haar kennis ook gaat gebruiken om onze Somita bank te helpen.

Om 23.00 uur 's avonds vertrekt ons vliegtuig weer naar Nederland waar we vroeg in de ochtend op Schiphol landen. Met veel ervaringen rijker gaan we naar huis!

Wij danken alle gulle gevers voor hun bijdrage en hopen ook voor ons volgende project weer een beroep op u te mogen doen. Onze bijzondere dank gaat uit naar de leden van de Rotary Cuijk – Maasland. Zonder hun steun was dit project niet mogelijk geweest.

Uw bijdragen zijn van harte welkom op onze rekening 56.15.25.234 t.n.v. Dawda Stichting Gambia. Uw giften zijn binnen de fiscale spelregels aftrekbaar. Ook kunt u ons steunen door gebruikte kleding, schoenen en andere textiel bij ons af te geven. Natuurlijk willen we het ook graag bij u afhalen.

Voor verdere informatie verwijzen wij u graag naar onze website: WWW.DAWDASG.NL
Namens de bevolking van Somita, bedankt voor uw steun.
Dawda Stichting Gambia, 0485 – 540740 / 0651478180

Eric, Mariëtte, Tom en Noortje Corstjens
René en Priscilla van Steen
Peter Janssen

